

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
101/05.02.2018

Biroul permanent al Senatului
Bp 607
04.01.2018

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă intitulată „Legea
Anti-birocrație”**

Analizând **propunerea legislativă intitulată „Legea Anti-birocrație”**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B607 din 06.12.2017,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Potrivit Expunerii de motive, propunerea legislativă are ca obiect de reglementare adoptarea unor măsuri de natură a conduce la reducerea birocrăției în relația cetățenilor cu autoritățile administrației publice.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Precizăm că, potrivit normelor de tehnică legislativă, soluțiile pe care le cuprinde noua reglementare trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.

În concordanță cu aceste deziderate, dispozițiile art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, impun ca instrumentul de motivare să prezinte cerințele care reclamă intervenția normativă – cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și

finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi – și să cuprindă secțiuni distincte privind impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, subliniind implicațiile asupra legislației în vigoare, consultările derulate în vederea elaborării prezentei prepuneri, precum și măsurile de implementare, respectiv modificările instituționale pe care le presupune aplicarea noului act normativ.

3. În ceea ce privește **titlul** proiectului, acesta nu întrunește exigențele stilului normativ, deoarece un act normativ nu poate fi împotriva unui fenomen, ci poate reglementa măsuri pentru combaterea unui fenomen.

4. Potrivit art.24 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, soluțiile legislative preconizate trebuie să acopere întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare, pentru a evita lacunele legislative, urmând să fie luate în considerare diferitele ipoteze ce se pot ivi în activitatea de aplicare a actului normativ.

Analizând conținutul proiectului, se constată că acesta instituie reguli insuficient conturate, deoarece, pentru reglementarea domeniului debirocratizării, exigențele normative menționate nu pot fi îndeplinite doar printr-un singur articol structurat în patru alineate.

În ceea ce privește soluțiile legislative preconizate, fără a ne pronunța asupra oportunității acestora, precizăm că normele propuse nu sunt suficiente pentru scopul propus, nu pot fi aplicate în practică și nici nu sunt corelate cu ansamblul legislației în materie. Astfel, referirea generică, lipsită de orice circumstanțiere, privind utilizarea de către instituțiile și autoritățile publice a unor date și informații aflate în sistemul public, referitoare la persoanele fizice și juridice de drept privat, face imposibil de stabilit domeniul de aplicare al reglementării propuse. În plus, o astfel de soluție legislativă nu ține seama de cerințele decurgând din legislația privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

Precizăm că, în lipsa unor norme clare privind modalitatea de aplicare, actul normativ nu poate avea eficiență legislativă.

Având în vedere că reglementarea propusă nu întrunește criteriile de claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate pe care un text de lege trebuie să le îndeplinească, astfel cum acestea rezultă din jurisprudența în materie a Curții Constituționale, proiectul nu poate fi adoptat în forma propusă.

Menționăm că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.26/2012, nerespectarea cerinței clarității și previzibilității constituie motiv pentru declararea neconstituționalității normei, întrucât *„conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice”*, principiu care, *„deși nu este în mod expres consacrat de Constituția României, ... se deduce din prevederile art.1 alin.(3), potrivit cărora România este stat de drept, democratic și social, cât și din preambulul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa”*.

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. 5/03.01.2018